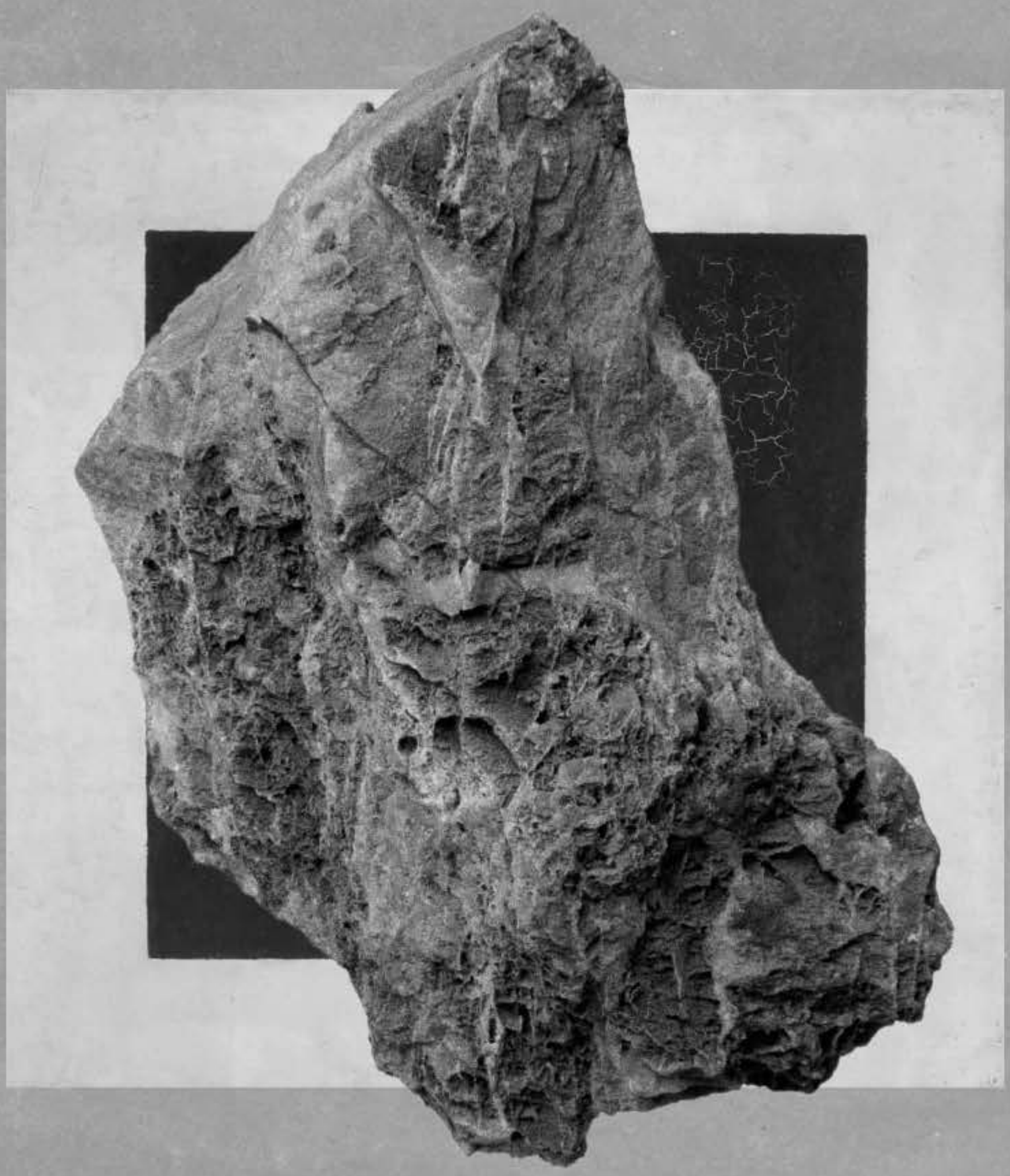
BWA

АГНЕШКА ХОЙНАЦЬКА

Я КОХАЮ ТЕБЕ, ЖИТТЯ

UK

Я КОХАЮ ТЕБЕ, ЖИТТЯ

6.11.2026–31.01.2027
BWA WROCŁAW GŁÓWNY, G3

МИСТКИНЯ: АҐНЕШКА ХОЙНАЦЬКА
НАУКОВА СПІВПРАЦЯ В ГАЛУЗІ БІОЛОГІЇ: Д-Р МІХАЛ ЮРАНЕЦЬ, Д-Р ГАБ. ТОМАШ КОВАЛЬЧИК

«Я Кохаю Тебе, Життя» — це виставка, побудована навколо відеофільму у формі науково-фантастичного есе, який відсилає до жанру дорожнього кіно та порушує питання взаємозв'язків між мистецтвом, пам'яттю та природою.

Це розповідь про подорож чужої свідомості спорожнілими польськими музеями після кінця людства. Герой і водночас оповідач, наче дослідник вимерлої цивілізації, вибудовує різні сценарії та припущення про людський рід на основі артефактів, знайдених у музеях, що трапляються на його шляху. Особливе місце в цій оповіді посідають окремі модерністські твори, які стають співгероями розповіді.

Форма фільму — це еклектичне поєднання віддалених одна від одної естетик, культурних кліше та несумісних між собою уявлень про світ. Алюзії на сімейні науково-фантастичні комедії, кіно жахів та історичні мелодрами з ретроспективною оповіддю співіснують із посиланнями на історію мистецтва.

Конструктивізм протиставляється естетиці романтизму. Авангардні скульптури виринають із темряви під ритм уривків з опери Ріхарда Вагнера «Занепад богів», тоді як оповідач фільму — симпатична позаземна істота — страждає на рідкісне захворювання, відоме як синдром Стендаля, спричинене контактом із сучасним мистецтвом.

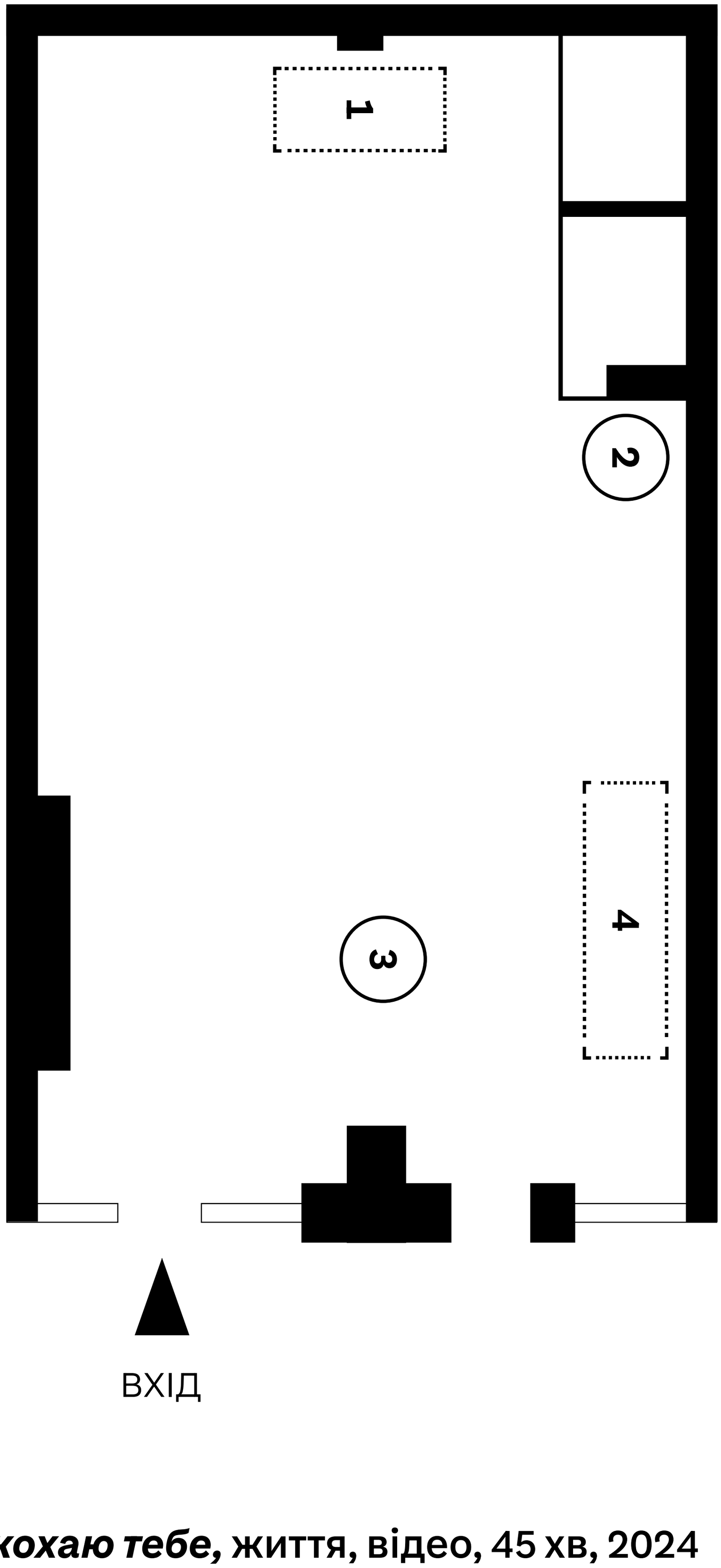
Зіткнення цих, на перший погляд, несумісних елементів формує особливу логіку фільму, поєднуючи пафос, меланхолію та гумор у рівних пропорціях. Усі спецефекти створено за допомогою аналогових технік, без використання цифрових 3D-інструментів.

Решту робіт, представлених на виставці, було створено спеціально для простору галереї G3 BWA Wrocław Główny. Вони розвивають теми, порушені у фільмі. Два об’єкти, створені шляхом трансформації скульптур Катажини Кобро, які також з’являються в оповіді фільму, було піддано впливу біологічних процесів. Ці роботи постали в результаті співпраці мисткині з молекулярними біологами та лабораторних експериментів, у яких скульптура вступає у взаємодію з органічними сполуками.

Третім елементом виставки є серія фотоколажів, що розвивають гіпотетичні

сценарії подальшого життя музейних артефактів. Ці образи продовжують оповідь фільму, відкриваючи простір для нових уявлень і можливих трансформацій творів мистецтва, які існують уже поза своїм первісним культурним контекстом.

Окремі частини проєкту можна розглядати як відображення, що змінюються під впливом часу та уяви, дедалі більше віддаляючись від первісного значення. Фільм, об’єкти та колажі формують багаторівневу оповідь про можливе життя мистецтва після кінця людства — мистецтва, яке продовжує існувати попри зникнення світу, у якому воно виникло. Фільм, об’єкти та колажі пов’язані між собою через повторення й трансформацію, створюючи розповідь про мистецтво, вплетене у процеси пам’яті, плину часу та природи.

1. ***Я кохаю тебе,*** життя, відео, 45 хв, 2024

2. ***Підвісний об’єкт,*** змішана техніка, 2026

3. ***Підлоговий об’єкт,*** змішана техніка, 2026

4. ***Без назви,*** серія фотоколажів, 2026